

Konservative, som jo bare kunne have sagt til regeringen, at de var enige i, at der skal gives de dér peanuts, som det jo drejer sig om, som et klap på skulderen til dem, der for manges vedkommende brugte 5 år af deres liv for den sag her. Det kunne man bare have gjort, så var det gået igennem. Og jeg synes, det er fantastisk at opleve, at fordi det kommer fra Enhedslisten og SF, kan man ikke stemme for det.

Og til hr. Langkilde vil jeg gerne sige, at man jo ikke kan komme med et eneste argument i denne sag, for de to partier har gået på listesko og har næsten tigget og bedt om, at man ville gå med ind i det her. Vi har ikke villet profilere os – som det hedder – på det her, tværtimod. Jeg tror, jeg har sejlet sammen med mange hundrede mennesker, der er berørt af de her hædersgaver; det har jeg ikke villet bruge i den her sag, men jeg kender dem, og derfor synes jeg, vi skylder dem noget. Når sagen er blevet pinlig, er det med baggrund i De Konservative, der her er blevet afsløret, synes jeg, noget så inderligt.

Tom Behnke (FP):

Vi skylder alle stadig væk og til evig tid de modstandsfolk, der turde tage kampen op, som havde modet til at tage kampen op, stor respekt. Derfor var det en ganske fortrinlig ordning, at man indførte en hædersgave, der kunne påskønne den modige indsats, der blev ydet, en påskønnelse af, at der var nogle, der turde tage kampen op trods den svære modstand, der var både fra det officielle Danmark og i selve kampen.

Da vi sidste år forhandlede om, hvordan man skulle markere 50-året for Danmarks befrielse, kæmpede jeg på vegne af Fremskridtspartiet for, at hædersgaverne ikke skulle have indflydelse på den pension, man i øvrigt fik. Der var ellers lagt op til, at det skulle modregnes. Vi kæmpede for og fik gennemført under forhandlingerne, at hædersgaverne i hvert fald ikke skulle have indflydelse på den pension, man i øvrigt fik.

Partierne blev i et forlig enige om, at man i anledning af 50-året for Danmarks befrielse ville give en ekstraordinær hædersgave, således at man reelt nåede op på en dobbelt hædersgave i 50-året for Danmarks befrielse.

Hædersgaven er en gave og skal betragtes som en gave. Det er en påskønnelse for den indsats, der blev ydet. Jeg synes derfor, det er lidt synd, at vi nu i dag skal se, at der er gået parti-

politik i den her sag. Jeg synes, det er synd, at der er partier, der kører sololøb på den her sag, og det er ikke rimeligt efter det gode kompromis, vi nåede frem til sidste år.

Hvis Fremskridtspartiet skal ændre holdning til det her – og det er vi klar til – må det ske, efter at forligspartierne har sat sig sammen og forhandlet om at gå et skridt videre. Vi vil som forligsparti ikke svigte det forlig, der blev indgået sidste år, og derfor vil Fremskridtspartiet, hvis vi når frem til en afstemning lidt senere, stemme imod forslaget.

Men der er jo selvfølgelig den mulighed, at forhandlingen her bliver udsat med henblik på, at man kan forhandle videre, men det vil jeg lade være op til forslagsstillerne.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg vil meget gerne stilfærdigt medgive Enhedslisten, at Enhedslisten allerede sidste år sagde, at de ikke var enige i det forlig, vi andre havde indgået. Det vil jeg gerne medgive Enhedslisten. Enhedslisten meddelte, at man agtede at fremsætte dette forslag, og det er heller ikke Enhedslisten, jeg har bebrejdet noget i denne her sag.

Det Konservative Folkeparti er et parti, der overholder de forlig og de aftaler, vi indgår. Vi er et parti, der også overholder de aftaler og forlig, vi indgår, på ubehagelige områder, hvor det senere hen selvfølgelig nemt kan lade sig gøre at fremsætte forslag, som er populære hos enkeltgrupper, men som er i strid med forliget.

Og derfor er det selvfølgelig – set fra konservativ side – bittert, at partier, der har deltaget i forliget, partier, som var med i denne værdige diskussion omkring hædersgaverne i jubilæumsåret, fragår dette forlig og derefter skyder os andre i skoene, at når vi ikke vil overtræde Christiansborgs spilleregler, har vi dermed sagt, at modstandskampen ikke er noget værd. Det er det, hr. Arne Melchior har sagt, og det er derfor, det ikke er Enhedslisten, jeg har bebrejdet noget; det er hr. Arne Melchior's indlæg i Berlingske Tidende, jeg kritiserer i denne her sag.

Jeg vil gerne også for god ordens skyld gøre opmærksom på, at der findes både hædersgaver og pension. En hædersgave er, som ordet siger, en hædersgave og ikke en pension. En hædersgave er et beløb, som man aldrig kan fastsætte den rigtige størrelse af. En hædersgave er et beløb, som aldrig kan blive stort nok, men som – som ordet i sig selv siger – er en hæder, når den bliver uddelt. Ved siden af findes der jo – og på